

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

**Evangelia Duminicii
a optsprezecea după Rusalii
Pescuirea Minunată**

Luca 5, 1-11

În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărtează-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.

**1 octombrie:
Acoperământul Maicii Domnului**

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Precurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Și stând înaintea feței altarului Domnului și ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, și să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă Fiului tău: Aliluia!

1022 – 2022: un mileniu de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog. În-vățătura sa despre rugăciune

(continuare din numerele anterioare)

Simeon vine personal în fața patriarhului, susținând că „sărbătoarea” părintelui său se va ține în rânduală ce a fost până acum și că nu se va mai întoarce la Sfântul Mamas. Refuză oferta de a fi numit arhiepiscop, se desparte în termeni amicali de patriarh, obținând permisiunea de a trăi unde dorește. Alege să rămână în exil, voluntar, căci se putea odihni și dedica cu desăvârșire convorbirii cu Dumnezeu.

„Trăind așa în chip apostolic potrivit Evangheliei, fericitul ieșea din simțirea amăgitoare a lumii și, deși cu trupul umbla împreună cu oamenii, cu sufletul era cu Dumnezeu în chip înțeles cu mintea prin lumina dumnezeiască și petrecea cu îngerii în ceruri ... așa era viața lui ... încât vedea cu mulți ani înainte cele ce aveau să se întâmple în timpurile mai de pe urmă”.

Petrece o perioadă de treisprezece ani de exil, săvârșind minuni, trecând prin multe încercări și necazuri, fiind la bătrânețe, cuprins de boală, firea suferea, dar sufletul lui era lipit cu totul de Dumnezeu.

Întărind pe ucenici și mângâindu-i cu povețele sale, le prezice ziua și ceasul plecării sale din această lume, făcând și 2 profeții: „De ce vă îndurerați pentru că mă duc ? În anul al cincilea a indicției mă veți acoperi, îngropându-mă, și tot în anul a cincilea al indicției mă veți vedea ieșind din mormânt și fiind împreună cu voi, care mă iubiți”.

În data de 12 martie 1022, ziua prezisă de Sfântul Simeon, după ce s-a împărțit, însemnându-se cu Sfânta Cruce, a poruncit ucenicilor să-i cânte cele de îngropare și „adunându-se întreg cu cinste, spunând liniștit și senin: «În mâinile Tale, Hristoase Împărate, îmi dau duhul meu» și așa s-a alăturat dreptilor”.

La treizeci de ani după sfârșitul Sfântului Simeon, potrivit profeției lui, printr-o minune, moaștele sale pline de tot harul și bine mirositoare au fost mutate din mormânt și puse la închinare, adunând mulțime de oameni și sfințindu-i pe prietenii și ucenicii lui prin minunile ce se săvârșeau la racla lui.

Sfântul Simeon Noul Teolog este prăznuit de Biserica Ortodoxa în ziua de 12 martie sau 12 octombrie .

Opera Sfântului Simeon Noul Teolog

1. Generalități

S-a spus că învățătura Sfântului Simeon se încadrează cu greu în tradiția părinților anteriori, că ea ar fi mai mult mărturia unei experiențe personale. În esență însă, învățătura lui se reduce la învățătura părinților anteriori.

„Ca teolog el se articulează în mod organic în tradiția sfinților părinți, pe care reușește, în unele capitole, s-o dezvolte și s-o împodobească pe baza experiențelor sale. Pateritatea lui duhovnicească înseamnă, în același timp și legătura cu adevărul Bisericii. El este și rod și ecou al Tradiției, iar spiritualitatea ortodoxă are în el unul dintre doctrinariii săi clasici.”

Pentru noi românii, Sfântul Simeon Noul Teolog este „printre primii autori filocalici traduși integral în românește, iar limba română este prima limbă modernă, după neogreacă, în care a fost tradus în întregime, încă de la începutul secolului al XIX-lea, deci cu 80 ani înainte ca Teo-

fan Zăvorâțul să-l traducă în limba rusă și cu peste 150 ani mai devreme decât în alte limbi”.

Opera păstrată a Sfântului Simeon Noul Teolog cuprinde:

a) trei Discursuri teologice prin care apără adevăratul „concept” al Sfintei Treimi, baza, centrul și țelul Bisericii, împotriva teologiei intelectualiste, scolastice și formaliste;

b) 15 Discursuri etice ce au conotații ecleziale și sacramentale (1-3), existențiale și experimentale (4, 6, 7, 11), din care rezultă posibilitatea și necesitatea nepătimirii, și conotații contemplative (5, 10), ce subliniază posibilitatea și necesitatea vederii luminii dumnezeiești;

c) 36 de Cateheze: 34 Cateheze și 2 Mulțumiri ce uneori introduc sau încheie colecția de cateheze. A doua mulțumire se găsește uneori ca introducere la Cateheze, dar mai ales ca epilog la colegiile de cuvântări morale sau la epistole și imne. Aflăm detalii legate de viața duhovnicească și experiența unor trăiri autentice, acestea constituindu-se într-o autobiografie mistică, ce arată posibilitatea comuniunii cu Hristos încă din această viață;

d) 225 de Capitole practice și teologice, considerate testamentul Sfântului Simeon și în care este concentrată aforistic întreaga experiență ascetico-mistică;

e) patru Epistole ce sunt importante pentru a înțelege gândirea duhovnicească a Sfântului Simeon, oferindu-ne cheia înțelegerii acesteia, în contextul epocii;

f) 58 de Imne numite și Erosurile iubirilor dumnezeiești, ce însumează aproximativ 10.700 de versuri. Este considerat jurnalul mistic duhovnicesc al Sfântului Simeon, în care sunt descrise experiențele proprii în legătură cu harul, deoarece acesta devenise mediu și organ al Duhului Sfânt;

g) Scrieri pierdute menționate în biografia sau în discursurile Sfântului Simeon. În această categorie se înscriu o Viață a lui Simeon Studitul, părintele său duhovnicesc, Imne și Laude, scrise în cinstea Sf. Simeon Studitul, Dialogul cu un scolastic și Metoda sfintei rugăciuni și trezvii.

Protopop Pr. Florin - Aurel Călugăru
(continuare în numărul viitor)

Grafică realizată de Arhitect Sorana-Maria Mancas

Acoperă-ne pe noi, Maică, prin cinstitul tău Acoperământ!

Sărbătoarea cinstirii Acoperământului Maicii Domnului este de dată relativ recentă, respectiv, din veacul al optulea. A fost instituită în Bizanț, pe vremea împăratului Leon al VI-lea cel Înțelept, unul din împărații bizantini care a stimulat foarte multe și cultura, dar și trăirea religioasă din vremea sa. Această sărbătoare se referă la o minune, care s-a petrecut într-una din bisericile Constantinopolului, consacrată și ca necropolă imperială: biserica din Vlaherne, ctitoria împărătesei Pulcheria la anul 450, restaurată fiind între alții și de împăratul bizantin Iustinian cel Mare. Minunea are loc în această biserică, când, în timpul unei privegheri de noapte, Maica Domnului este văzută de Sfinții Andrei și Epifanie, doi dintre cei mai râvnitori ostenitori în această biserică și îi încredințează că orice rugăciune rostită către Maica Domnului nu rămâne netrecută cu vederea la Dumnezeu. Sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului are așadar această destinație: a ne încredința cât de important este pentru conștiința noastră cultul Maicii Domnului.

Sărbătoarea aceasta a căpătat, în timp, o greutate mai mare. Iar la noi, la români, de câțiva ani încoace, e înregistrată în calendar chiar și cu cruce roșie. Cred că una dintre explicații ar sta în faptul că între această sărbătoare și noi, românii, este o legătură mai specială. Biserica din Vlaherne din Constantinopol era biserica ce deservea cartierul vlahilor, strămoșii noștri. Precum știm, în zona balcanică și nu numai termenul de „vlah” desemnează pe români.

E un termen introdus pe vremea Imperiului Bizantin și pentru a se face o distincție între cei care-și asumau moștenirea Romei, cum eram noi, vorbitori de latină și ceilalți, care-și asumau moștenirea Romei din punct de vedere politic-administrativ. De exemplu, cetățenii Imperiului Bizantin se numeau „romei”, adică oameni care aveau demnitatea de a fi romani, care se distingueau în orientul bizantin de vechii „elini”, considerați grecii antici păgâni.

Minunea așadar a avut loc în biserica de cartier a strămoșilor noștri care se aflau în Constantinopol. De aceea, sărbătoarea Acoperământului a căpătat în timp o rezonanță aparte pentru noi, românii. Dar sărbătoarea a căpătat importanță mai mare abia odată cu creștinarea rușilor, ei fiind cei care au pus în lumină semnificația acelei viziuni, acelei minuni. Chiar într-o ediție mai veche, de la început de secol XX, a mineiului se poate găsi această explicație că originea sărbătorii la noi, la români, a trecut prin filiera evlaviei ruse, cinstirea Acoperământului Maicii Domnului fiind mai pronunțată între viețuitorii din mănăstiri. Astfel, cinstirea Acoperământului Maicii Domnului a devenit un popas revelator pentru înțelegerea rolului Preasfînței Născătoare de Dumnezeu

în viața fiecărui credincios, dar și un mijloc de a așeza conștiințele creștine împreună de-a lungul secolelor.

Sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului cinsteste un element vestimentar, voalul sau vălul pe care Maica Domnului îl avea în momentul arătării sale miraculoase, voal cu care, printr-un gest amplu, a arătat că îi acoperă, îi protejează pe cei din biserică prin Harul lui Dumnezeu.

Ne aducem aminte de un moment din Vechiul Testament când Moise, încercat de multele sale dificultăți în a conduce poporul ales către țara făgăduinței, îi cere la un moment lui Dumnezeu să-L vadă. Și atunci Dumnezeu îi spune lui Moise: „Iată, e un loc aici la Mine; șezi pe stâncă și când va trece slava Mea, Eu te voi pune în scobitura stâncii și cu mâna Mea te voi acoperi până ce voi trece” (Ieșirea, 33:21-22), pentru că slava lui Dumnezeu trece limitele existenței pământești.

Sărbătoarea Acoperământului Domnului este o „acoperire cu har” pentru conștiința creștinului și, mai mult decât atât, o „acoperire” cu rugăciune și mijlocire sfântă mai ales în momentele noastre de încercare. Nu ne dăm seama că cinstirea Maicii Domnului ne este de mare folos în momentele de încercare. Când totul e bine și frumos, începi să-ți pui fel de fel de întrebări despre Maica Domnului, dar atunci când ești la moment de încercare nu mai ai nicio întrebare, ai doar rugăciune stăruitoare și evlavie pioasă pentru Maica Domnului alimenta-

te de credința că intervenția ei către Dumnezeu e aducătoare de binecuvântare și izbăvire din nevoi.

Sărbătoarea aceasta face și trimitere, așa cum spunea una dintre cântările Utreniei, la starea de curăție a Maicii Domnului, care devine izvor de inspirație pentru viața creștinului. Să nu ne amăgim, fraților: fără purificare morală nu poți vorbi de fericire în lumea asta. Nu poți vorbi de o tră-

ire adevărată, autentică, atâta timp cât ești în minciună, în fals. Ori, ca toate celelalte sărbători dedicate Maicii Domnului, ziua aceasta ne cheamă la curăție morală, la veghere, la rugăciune. Cinstind Acoperământul Maicii Domnului, să rugăm pe Măicuța Preasfântă să ne apere de tot răul și să ne ocrotească de toate ispitele stricătoare de suflet și de trup.

Pr. Mihai Mărgineanu

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeuul nostru și, căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Din Acatistul Acoperământului Maicii Domnului

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor: Protopop Florin Aurel Călugăru, tel.
0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sîrbu, Irina Coman, Viorel Bli-
daru, Valentin Burlacu

**Se distribuie prin pangarul parohiei. Pen-
tru susținerea acestei publicații, dar și pen-
tru activitățile culturale și filantropice ale
parohiei, primim donații în contul IBAN
RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis
la Raiffeisen Bank Iași**

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Coz-

Program liturgic

- ◆ **Duminică, 25 septembrie,**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan
Gură de Aur
18:00 Paraclisul Maicii Domnului

- ◆ **Vineri, 30 septembrie,**
18:00 Slujba Sf. Maslu

- ◆ **Sâmbătă, 1 octombrie,**
- începând cu ora 7.00, Utrenia, Sfân-
ta Liturghie și pomenirile pentru cei
răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei
care doresc

Doi cetățeni de onoare ai comunei Prisacani

Vineri 23.09.2022 s-a desfășurat în cadrul școlii gimnazi-
ale Prisacani desemnarea câștigătorilor premiilor „Constantin
Chiriac”, acordate de Asociația „Viitorul” Prisacani. Cu acest

prilej, a
onorat
partici-
panții,
prin pre-
zența sa
și prin
darurile
și ajutoa-
rele pe
care le-a
oferit,
domnul

Prof. Constantin Chiriac, directorul teatrului „Radu Stanca”
din Sibiu și coor-
donatorul Festiva-
lului Internațional
de Teatru de la
Sibiu.

La sfârșitul
acestei manifestări
culturale într-un
cadru festiv, dom-
nul Prof. Constan-
tin Chiriac, fiu al
satului Prisacani și
părintele Mihai
Mărgineanu, ctitor
al bisericii parohi-
ale, au primit titlul
de „cetățean de
onoare” al acestei
comune.

Depresia

Vine la un duhovnic o doamnă foarte slabă și foarte
tristă, ca la 50 de ani. Stă sfioasă la coadă, până ajunge la pă-
rinte. Pleacă ușor capul, se așează în genunchi. Nu spune ni-
mic. Părintele se uită atent la ea. ”Știu ce are, dar vreau s-o
aud din gura ei”

”Părinte, am o depresie foarte urâtă. Nu pot ieși din casă, mi-
e groază de oameni, nu mă pot bucura de nimic”.

Părintele îi spune: ”Da, e greu, nu puteți merge, nu puteți ve-
dea, vorbi, auzi, gândi sănătos. N-aveți nimic de mâncare...”.

”Ba mâncare am, părinte”.

”Știu, dar am zis așa că să vedeți câți oameni sunt de mii de
ori mai nenorociți ca domnia voastră”.

Părintele îi citește rugăciuni cu fesul Sfântului Ioan Rusul.
Femeia plânge.

Când se ridică părintele o întrebă: ”dumneavoastră puteți
zâmbi?”

Zâmbea atât de frumos, printre lacrimi.

Și duhovnicul zice:

”Asta e canonul pe care ți-l dau: rugăciune, Acatistul Acope-
rământului Maicii Domnului și Acatistul sf Ioan Rusul zilnic, și
zâmbet mereu. Cântați, dansați, jucați-vă, zâmbiți, bucurați-
vă, mulțumiți lui Dumnezeu pentru daruri, pentru fiecare zi,
pentru fiecare gură de aer, de apă și de hrană. Și cât mai des
să spui „Tatăl nostru”, că această rugăciune risipește gândul
întunecat”.

Femeia pleacă zâmbind. Printre lacrimi, a lăsat jos o povară
greă, de care n-avea nevoie...